

Ἀγαπητοί μας φίλοι,
Χαίρετε πάντοτε

Νέο ἔτος, νέοι ἀγῶνες καί νέες προσπάθειες γιά ἓνα καλλίτερο μέλλον σέ μιά παγωμένη καί ἔντονα προβληματισμένη κοινωνία. Μέ τόν ἀγῶνα μας καί τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἔχουμε τήν ἀκλόνητη ἐλπίδα ὅτι θά τά βγάλουμε πέρα καί ὅτι τά ἀνθρωπίνως ἀδύνατα μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά γίνουν δυνατά. (Λουκ. ΙΗ΄ 27).

Αὕτη τή φορά μέ τήν ἐπιστολή τοῦ περιοδικοῦ μας θά προσπαθήσουμε νά προσφέρουμε κάτι περισσότερο στήν ἀγάπη σας. Θά ἀναφέρουμε πρῶτα περιληπτικά τά θέματα πού θά ἀκολουθήσουν καί στή συνέχεια θά μπορείτε νά τά δῆτε λεπτομερῶς καί στίς σελίδες.

Θερμή παράκληση ἀπευθύνουμε πρὸς ὅλους σας νά μᾶς βοηθήσετε νά καταφέρουμε κάτι καλλίτερο καί ἀρτιότερο, πού θά βοηθήσει στό ἔργο τούς Κατηχητές καί τίς Κατηχήτριες. Ἔχουμε τή διάθεση νά κάνουμε ὅ,τι καλλίτερο μπορούμε καί μαζί σας νά συνεργασθοῦμε, διότι «ἀγαθοί οἱ δύο ὑπέρ τόν ἓνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθός ἀγαθός ἐν μόχθῳ αὐτῶν». (Ἐκκλησιαστής Δ΄ 9). Δηλαδή: Εὐτυχέστεροι εἶναι οἱ δύο ἀπό τόν ἓνα. Διότι εἰς αὐτούς λόγῳ τῆς συνεργασίας ὑπάρχει καλή ἀμοιβή τῶν κόπων τους.

Εἴμαστε πρόθυμοι νά δεχθοῦμε τίς προτάσεις σας καί νά βελτιώσουμε τήν προσφορά ὅσο μπορούμε. Γι' αὐτό σᾶς παρακαλοῦμε νά ἐπισκέπτεσθε τήν ιστοσελίδα μας καί νά μᾶς γράφετε τίς κρίσεις σας. Πρωταρχικός μας σκοπός εἶναι νά προσφέρουμε ὕλικό κατήχησης, πού θά βοηθήσει

στό σπουδαίο έργο τής κατήχησης τών νέων.

Τί θά προσφέρουμε σήμερα.

α). Μιά έκ βαθέων έξομολόγηση ενός κληρικού πού θέλει νά βοηθήσει τούς νέους, ζει έντονα τά θέματα τών νέων, προβληματίζεται καί προσπαθει νά μή απογοητευθεῖ, όταν μερικοί νέοι παρουσιάζουν άπαράδεκτη συμπεριφορά.

β). Μιά ήχογραφημένη όμιλία πού έξηγεί τό Άποστολικό ανάγνωσμα τής Κυριακῆς, μεταδίδεται από ραδιοφωνικούς σταθμούς, αναφέρεται εις τό θέμα τής νεότητας καί τονίζει ότι όχι μόνον οί νέοι πρέπει νά σέβονται τούς μεγάλους, αλλά καί οί μεγάλοι νά σέβονται τούς νέους.

γ). Τή ζωή καί τό συγκινητικό τέλος μιᾶς μάρτυρος, τής άγίας Άγνῆς, όπως εἶναι καταχωρημένα στούς βίους τών άγίων, πού έγραψε ο Μιχαήλ Γαλανός.

δ). Μιά σπουδαία όμιλία τοῦ άειμνήστου π. Αὐγουτίνου Καντιώτη μέ τίτλο: «Άμαρτίαι νεότητος». Έδῶ τονίζεται ή σοβαρότητα τής άμαρτίας, ή συμπάθεια καί έπιείκεια πού πρέπει νά δείχνουμε πρός τούς νέους καί τό έλεος τοῦ Θεοῦ.

α). Ἡ έκ βαθέων έξομολόγηση.

Υποθέστε ότι έχω μαζί μου βίντεο καί παίρνω μερικές σκηνές πού έτυχε νά πέσουν στήν αντίληψή μου.

Νύχτα Χριστουγέννων. Ὡρα 4. 30 πρωινή καί ξεκινῶ από τό σπίτι μου νά πάω στόν ιερό Ναό νά λειτουργήσω. Βαδίζω περίπου μισή ώρα μέ τά πόδια γιά νά φθάσω στόν προορισμό μου. Μόλις έφθασα στήν κεντρική πλατεία τής πόλης φοβερή ή μάλλον θλιβερή έκπληξη μέ περιμένει. Πλήθος νέων μεθυσμένων, φωνασκούντων, τρικλυζόντων

καί χασκογελούντων ἔχει κατακλύσει τό δρόμο, τήν πλατεῖα, τά κέντρα πού ξενυχτοῦν οἱ νέοι. Πίκρα, ἀγανάκτηση, στενοχώρια, ἀπογοήτευση μέ βομβαρδίζουν. Πολλά γιατί μέ πολιορκοῦν. Τί θά γίνῃ; Ποῦ θά φθάσουμε; Χριστοῦγεννα καί οἱ νέοι αὐτοί, σχεδόν ὅλοι βαπτισμένοι Χριστιανοί νά μήν ἐκκλησιασθοῦν; Νά μή ἀκούσουν τούς ὕμνους τῶν Χριστουγέννων καί νά μή παρακολουθήσουν τή χριστουγεννιάτικη λειτουργία; Τί θά γίνουν οἱ νέοι αὐτοί αὔριο; Ποῦ θά καταλήξουν χωρίς τήν πίστη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ; Πόσοι κίνδυνοι καταστρεπτικοί παραφυλᾶνε καί μπορεῖ νά τούς ὀδηγήσουν στή ἀπελπισία; Ἔτσι ἐξηγεῖται τό φαινόμενον τῶν πολλῶν αὐτοκτονιῶν. Ὅταν κανεῖς ζεῖ χωρίς Θεόν, ἐκεῖ μπορεῖ νά φθάσει.

Ἦλθαν ὁμως καί οἱ ἀγαθοί λογισμοί νά μέ προσγειώσουν. Τό πρῶτο πού σκέφθηκα ἦταν ὅτι οἱ ἀξιοσυμπάθητοι αὐτοί νέοι δέν εὐθύνονται ἕκαστό τοῖς ἕκαστό γιά τό δράμα πού ζοῦν. Οἱ μεγάλοι τούς ὀδήγησαν εἰς αὐτήν τήν κατάστασιν. Ποιός ἀλήθεια ἀπό τούς μεγαλυτέρους, τούς εἰδικούς, τούς ὑπευθύνους, τούς ἀρμοδίους ἀσχοληθηκε ποτέ μέ τά προβλήματα τους; Ποιός ἔδειξε προθυμία νά θυσιάσει κάτι ἀπό τήν ξεκούρασή του, τά χρήματά του, τόν πολῦτιμο χρόνο του, γιά νά βοηθήσει τούς νέους; Τά ἄλλα τά ἀρνητικά; Τά κακά παραδείγματα, οἱ ἀδικίες εἰς βάρος τῶν νέων καί ἡ περιφρόνηση πού δείχνουν πολλοί μεγάλοι πρὸς αὐτούς; Ἡ ἀνεργία καί ἡ ἔλλειψη κατανοήσεως; Πῶς νά μή ἐπαναστατήσουν οἱ νέοι ὅταν, οὔτε στήν οἰκογένεια βρίσκουν κατανόηση καί βοήθεια, ἀλλά καί ἡ κοινωνία εἶναι μιά ζούγκλα στήν ὁποία βασιλεύει τό συμφέρον καί ἡ ἀπάτη; Βεβαίως εὐθύνονται καί οἱ νέοι, ἀλλά τό μεγάλο κρίμα εἶναι τῶν μεγάλων μέ τήν ἀπαράδεκτη συμπεριφορά ἀπέναντι τῶν νέων.

Τό ἐρώτημα πού πρέπει νά ἀπασχολεῖ ὅσους θέλουν νά βοηθήσουν τούς νέους εἶναι τοῦτο: Ἐξαίρετα, ὅταν οἱ νέοι πλησιάσουν τήν Ἐκκλησία, θά βροῦν κατανόηση καί ζεστασιά ἢ θά ἀπογοητευθοῦν καί ἀπό ἐκεῖ; Καί πού θά καταφύγουν ὕστερα; Ἐάν κάποιος φρόντιζε οἱ νέοι καί οἱ νέες αὐτές νά φοιτήσουν στό Κατηχητικό θά ἦσαν πολύ διαφορετικοί. Ὡ Κύριε, λυπήσου τήν νεότητα τῆς πατρίδας μας καί ὁδήγησέ την κοντά σου!

Ὁ καλλίτερος τρόπος νά βοηθήσω σκέφθηκα εἶναι ἡ προσευχή. Προσευχήθηκα στό δρόμο μέχρι νά φθάσω στό ναό πού θά λειτουργοῦσα καί ἰδιαίτερα προσευχήθηκα στή θεία Λειτουργία. Ἰδιαίτερα πρόσεξα τή φράση τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Τήν νεότητα παιδαγώγησον». Μετά τή θεία Λειτουργία πήραμε καφέ καί εἶχαμε ἔντονη συζήτηση μέ γονεῖς γιά τό θέμα.

Τό ἴδιο θέαμα ἀντίκρυστα καί τήν πρωτοχρονιά. Αὐτή τή φορά ὅμως ἤμουν προετοιμασμένος καί μπῆκα κατ'εὐθείαν στό θέμα. Ὅχι κατάκριση καί καταδίκη τῶν νέων, πού δέν ὠφελεῖ σέ τίποτε, ἀλλά συμπάθεια κατανόηση καί πολλή, θερμή προσευχή.

Ἦθελα ὅμως καί κάποια περισσότερη βοήθεια καί παρηγοριά, ὥστε νά φύγη ἡ πίκρα πού δοκίμαζα γι' αὐτά πού εἶδα στούς νέους Χριστοῦγεννα καί πρωτοχρονιά. Ὁ καλός Θεός μου τήν ἔδωσε καί αὐτή καί σᾶς τήν παρουσιάζω.

4 Ἰανουαρίου 2012 βράδυ.

Στίς 8 τό βράδυ ἔχουμε τό τραπέζι γιά τούς ἀποφοίτους τοῦ Κατηχητικοῦ. Ὅλοι μαζί σέ ἀτμόσφαιρα ἐγκάρδια, χαρούμενοι καί ἐνθουσιασμένοι ἐπικοινωνοῦμε. Κυρίως φοιτητές, ἀλλά καί ἐπαγγελματίες καί ἐπιστήμονες συγκεντρωμένοι στή φιλόξενη αἴθουσα τῆς «Χριστιανικῆς

Ἐνώσεως» ἀπολαμβάνουμε τά ἐκλεκτά φαγητά πού ἐτοίμασαν οἱ κυρίες πού ἀγαποῦν τά Κατηχητικά καί περισσότερο ἀπολαμβάνουμε καί χαιρόμαστε τήν ἐν Χριστῷ ἐπικοινωνία. Τραγούδια, ὕμνοι, βασιλόπιττα καί ἐπικοινωνία ἐγκάρδια μερικά ἀπό τά ἀλησμόνητα δῶρα τῆς συνάντησης αὐτῆς. Ἄλλη ἀτμόσφαιρα, ἄλλο πνεῦμα, ἄλλα φρονήματα. Ἐδῶ βλέπει κανεῖς νέους πού ἀγωνίζονται καί μέ τήν παρουσία τους δίνουν ἐλπίδες. Εἶναι τά ἐλπιδοφόρα νειῶτα. Περίπου 50 ἄτομα στό τραπέζι ὅλοι χαρούμενοι καί πρόθυμοι νά δεχθοῦν ὅ,τι καλό καί εὐλογημένο τούς προσφέρει τό Κατηχητικό. Μᾶς διώχνουν τήν ἀπελπισία καί μᾶς γεμίζουν θάρρος καί αἰσιοδοξία. Νά εἶναι εὐλογημένοι οἱ νέοι αὐτοί καί ὁ Θεός νά τούς αὐξάνει. Ὅσο αὐξάνουν οἱ νέοι αὐτοί, τόσο αὐξάνει καί ἡ ἐλπίδα μας γιά ἕνα καλλίτερο μέλλον.

β) Ήχογραφημένη όμιλία.

Θά τήν βρήτε στά πολυμέσα μέ τόν τίτλο ΟΧΜ 22/1/2012.

γ) Ή ζωή καί τό μαρτυρικό τέλος τής άγίας Άγνής.
21 Ίανουαρίου.

Κόρη εύγενοϋς οίκογενείας τής Ρώμης, κατεγίνετο εις τό νά φέρη ψυχάς εις τήν χριστιανικήν πίστιν καί τήν χριστιανικήν ζωήν. Καί αί έπιτυχίαι της ήσαν μεγάλαι. Καταγγελθεΐσα, διετάχθη νά άρνηθῆ τόν Χριστόν. Ή Άγνή έπέμενε νά τόν όμολογῆ.

Τότε ό άρχων τήν ήπειλήσεν ότι, άν όριστικῶς ήθελεν άρνηθῆ νά θυσιάση εις τά είδωλα, θά τήν παρέδιδεν εις πορνείον!

Εἰς τό ἄκουσμα ἡ Ἁγνή ἀνετινάχθη μετὰ φρίκης. Ποτέ καμμία πνοή βέβηλος δέν εὔρε τρόπον νά μολύνη ὄχι μόνον τό σῶμα της, ἀλλ' οὐδέ τόν λογισμόν της. Καί τώρα νά τήν θέσουν εἰς οἶκον ἀτιμίας. Ἡ περιστερὰ αὐτή ἡ ἄκακος ἠσθάνθη ἐντός της τάς δυνάμεις χιλίων ἡρώων. Καί ἡ σφοδρά ἀγανάκτησις ἔβαψε τήν σεμνήν μορφήν της μέ τό ἐρυθρότερον χρῶμα. Ἐπανῆλθε δέ εἰς τήν ψυχήν της καί τό τέλειον θάρρος, τό θάρρος ὅτι ὁ Θεός, εἰς τόν ὁποῖον ἐπίστευε, καί χάριν τοῦ ὁποίου ἠπειλεῖτο καί ἔπασχε, δέν θά ἄφηνε ποτέ νά πάθῃ τήν παραμικράν βλάβην ἢ τιμή της.

Καί ἀπεκρίθη λοιπόν πρός τόν τύραννον. «Εἶμαι καί μένω Χριστιανή ἡ Ἁγνή. Οὔτε εἰς τούς θεούς σου θυσιάζω, οὔτε διά τό πορνοστάσιον, μέ τό ὁποῖον θέλεις νά μέ φοβίσης, φροντίζω. Ὁ Σωτήρ, εἰς τόν ὁποῖον πιστεύω, εἶνε ἱκανός νά μέ λυτρώσῃ ἀπό κάθε αἴσχος».

Καί πράγματι τήν ἐλύτρωσεν. Ἐνῶ, κατά τήν προσταγήν τοῦ ἄρχοντος τήν ἐπήγαιναν πρὸς τὰ κοινὰς γυναῖκας, ἡ Ἄγνη μέσα εἰς τήν ψυχὴν της προσήχετο πρὸς τὸν Θεόν καί τὸν καθικέτευε μέ ὅλην της τήν ζέσιν. Καί ποτέ προσευχή θερμότερα δέν ἐξῆλθεν ἀπὸ ἀνθρώπινα στήθη.

Ἄφοῦ τήν ἔφερεν εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον, ἡ Ἄγνη περιεκυκλώθη ἀπὸ γυναῖα, τὰ ὅποια εἶχαν χάσει κάθε συναίσθημα ἐντροπῆς, καί ἤκουεν ἀπὸ τὰ στόματά των λόγους πλήρεις σαπρότητος καί βορβόρου. Ἐκείνη ἔστεκε χωρίς ὑπερηφάνειαν καί ὀργήν, μέ μόνον ὄπλον τήν ἄσπιλον σεμνότητά της καί τήν πίστιν της· πρό τῶν ἀθλίων δ' ἐκείνων ὑπάρξεων, αἱ ὅποια ἦσαν ἄλλοτε τόσον ἀθῶαι εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας, καί τώρα ὀλόκληροι θαμμένοι εἰς τὸν βόρβορον τῆς αἰσχροτήτος, μεγάλη καί βαθεῖα λύπη ἐκυρίευσεν τήν ψυχὴν της, καί οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐγέμισαν ἀπὸ δάκρυα.

Ἡ εἶδησις ὅτι ἡ Ἄγνη εἶχε σταλῆ εἰς τό καταγώγιον ἐκεῖνο ἔφερεν εἰς αὐτό ἐντός ὀλίγου ἀρκετούς ἐκ τῶν διεφθαρμένων γνωρίμων του. Πρᾶγμα παράδοξον ὅμως, εἰς τήν θέαν της ἄλλοι μέν, ὅσοι παρά τήν διαφθοράν των, ἔσωζαν ἀκόμη ἐντός των κάποιο οἰκογενειακόν αἴσθημα, ἀπεσύροντο ἐντρεπόμενοι, διότι ἔδειξαν τόσην ἀνευλάβειαν, ἄλλοι δέ, παρά τήν διάθεσίν των, ἤσθάνοντο ἐντός των μίαν παραλυσίαν ἀπὸ ἀνωτέραν τινά μυστηριώδη δύναμιν.

Ἐπί τέλους εἷς ἐκ τῶν ἀχρείων ἐκείνων, θρασύτερος καί σατανικώτερος ἀπὸ τούς ἄλλους, ἐπροχωροῦσε καί τήν ἐπλησίασε.

Εἰς τήν προσέγγισιν ἐκείνην ἡ κόρη ἀνέφριξε περισσότερο, παρά ἐάν ἐπρόκειτο νά τήν ἐγγίση θηρίον ἢ νά τήν καταφάγη πῦρ. Ὀπισθοχώρησε λοιπόν ὠχρά, οἱ δέ ὀφθαλμοὶ της, πνιγμένοι εἰς τὰ δάκρυα, ὑψώθησαν πρὸς τὰ ἄνω καί

τά χείλη της ἐπέλλισαν φλογεράν πρός τόν Θεόν δέησιν.

Μύδρος ἐκτιναζόμενος κατεπάνω τοῦ ἀσεβοῦς δέν θά ἔφερε τόσον ἄμεσον τό δίκαιον ἀποτέλεσμα. Ἀκόμη τά χείλη τῆς κόρης ἐκινουῦντο, ἐνῶ ὁ διεφθαρμένος τολμητίας, ὡσάν νά τόν ἐκτύπησε κεραυνός, ἔπεσε νεκρός κατά γῆς. Καί τότε αἱ παρευρισκόμεναι γυναῖκες, κυριευθεῖσαι ἀπό φόβον, ἄλλαι μέν προσέπεσαν εἰς τούς πόδας τῆς Ἀγνῆς καί ἐζήτησαν νά ταῖς δηλώσῃ τόν Θεόν, εἰς τόν ὁποῖον ἐπίστευεν, ἄλλαι δέ, φοβούμεναι, ἀλλά καί ἀμετανόητοι, τήν ἐξέβαλαν ἔξω καί ἐκλείσαν στερεά τήν θύραν ὀπισθέν της.

Ἡ εἶδησις, ἀντί νά συνετίσῃ τόν ἄρχοντα, τοῦ ἦναψε περισσότερον τήν μανίαν, ὅπως συμβαίνει εἰς τάς τυφλωμένες ἐντελῶς ἀπό τήν πλάνην καί τήν ἁμαρτίαν ψυχάς. Διέταξε δέ νά καύσουν τήν ἀγίαν.

Ἡ πυρά ἀνήφθη μετ' ὀλίγον καί ὕψωνεν οὐρανομήκεις τάς φλόγας της. Εἰς τό θέμα της ἡ Ἀγνή ἀνέλαμψεν ἀπό τήν χαράν της. Δέν τήν ἐβοήθησεν ὁ Θεός εἰς τό νά φυλάξῃ τήν τιμήν της; Τώρα ὁ θάνατος τῆς ἦτο εὐεργέτημα· ὡς μαρτύριον δέ, καί κάτι περισσότερον· δόξα.

Ἐσφράγισε λοιπόν τόν ἑαυτόν της μέ τό σημεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ καί κατόπιν ἐπροχώρησε μέ θάρρος ἐντός τῆς πυρᾶς. Καί οἱ μέν ἄνθρωποι τήν ἔχασαν ἀπό τούς ὀφθαλμούς των, ἀλλ' ἡ ψυχή της ἀνέδραμε στεφανηφόρος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ὑστερον ἀπό ἀρκετήν ὥραν, αἱ φλόγες ἤρχισαν νά ἐλαττώνονται, ἕως οὔ, ἡ πυρά ἔσβυσεν ὀλότελα. Δέν ὑπῆρχε πλέον παρά στάκτη. Ὅταν δέ ἦλθεν ἡ νύξ, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, καιροφυλακτοῦντες μετὰ τό μεσονύκτιον, εὐρῆκαν τά ἀπνηθρακωμένα λείψανά της, καί, παραλαβόντες αὐτά, τά ἔθαψαν μέ ὄλην τήν κατάνυξιν καί τήν εὐλάβειαν.